

[S. Rasmussen.]

foreliggende Forslag her i det høje Ting, men den Velvillie, hvormed vi møder det, er maaske mindre. Det er rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at der er Mangler ved den Lov, der blev givet i 1927. Den højtærede Minister rørte særlig ved Stillingen for Præsterne i 2den Klasses Embeder, som ikke har haft Lejlighed til at gaa over i andet Embede. Vi har ogsaa Gang paa Gang ment, at her var der et Forhold, som burde rettes, og som kunde rettes uden særlig store Udgifter, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis dette Forhold var blevet rettet, vilde det være almindelig Tilfredshed blandt Præsterne med den Lønningsordning, vi har.

Jeg indrømmer, at efter det, der er sket nu, var det nødvendigt for den højtærede Kirkeminister at fremsætte et Forslag, som rettede paa de Forhold, som man var nødt til at rette paa i Overensstemmelse med Tjenestemandsløven. Men naar jeg fortalte om Velvillie, tænker jeg paa, at jeg synes, det er ret enestaaende, at et Forslag af en Art som dette bliver behandlet, som dette Forslag bliver her i Rigsdagen. Der ved sigter jeg ikke til den korte Tid, vi har haft til Behandlingen her i Landstinget, maaske heller ikke til, at der har været kort Tid til Behandlingen i Folketinget, men jeg synes, at den højtærede Kirkeminister maatte kunne have fremsat et Lønningsforslag af den Art for Rigsdagen paa et tidligere Tidspunkt, saa at der var blevet levnet Rigsdagen noget mere Tid til Behandlingen. Jeg skal ikke i Dag gaa nærmere ind paa, hvorledes Forslaget vil virke økonomisk; det vil være umuligt, da der ikke i den Tid, der har været givet, har kunnet fremskaffes Beregninger over, hvorledes Ændringerne vil komme til at virke.

Mit Parti har i det andet høje Ting stillet nogle Ændringsforslag. Vi vil ikke gøre det her i Tinget, da de ikke vandt Tilslutning i det andet høje Ting, og vi gaar derfor med til at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har. Som Følge deraf er der heller ikke Grund for mig til i Dag at gaa meget ind paa det, som vi har ønsket ændret, særlig i Lønningerne, men der er dog enkelte Ting, som jeg maa have Lov til lige at røre ved.

Vi indrømmer, at 3die Klasse er blevet betydelig forbedret i det andet høje Ting, men vi mener, det er uheldigt, at man efter i 1927 at have ophævet denne Klasse nu indfører den igen. Jeg er klar over, at der — hvad den højtærede Kirkeminister ogsaa nævnte — er Embeder med under 1 000

Mennesker, altsaa med et meget lille Folketal i Forhold til det almindelige. Men naar det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) udtalte, at Tendensen i disse Lovforslag i nogen Maade er den samme som i den anden Tjenestemandsløve, vil jeg dertil sige, at det synes jeg ikke passer. Jeg vil dog mene, at i Tjenestemandsløven fastsætter man i Almindelighed Tjenestemændenes Løn i Forhold til deres Uddannelse og naturligvis tillige under Hensyn til deres Arbejde. Men jeg kan ikke helt erkende, at denne Tendens ligger til Grund for nærværende Lovforslag, thi en Præst kan maaske efter dette Forslag komme til at sidde i et 3die Klasses Embede alle sine Dage, endskønt hans Uddannelse er lige saa god og lige saa dyr som den Præsts, der rykker op i et 1ste Klasses Embede. Muligvis er Folketallet i vedkommende Sogn meget mindre, men jeg kan ikke erkende, at Tendensen her er den samme som i den anden Tjenestemandsløve, thi andre Tjenestemænds Løn retter sig dog ikke efter det Folketal, de betjener, og den foreslaede Bestemmelse anser vi for uheldig. Derfor har vi ogsaa stillet Forslag om, at den bortfalder. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa dette.

Men der er mange andre Forhold vedrørende det foreliggende Forslag, som vi kunde have ønsket ændret. Jeg skal saaledes nævne, at det forekommer mig ganske mærkeligt, at man i det høje Folketing har givet et Tillæg til Biskoppen i Roskilde Stift, hvad vi i og for sig ikke har noget imod, men at man har gjort det uden at give lignende Tillæg til Biskopperne i Viborg, Aalborg o. s. v. Vi synes ikke, at en saadan Lønordning lønteknisk set er heldig.

Naar der nu efter Lovforslaget er i alt ca. 250 1ste Klasses Embeder, mener jeg, det vilde have været rigtigt i Løven at indsætte en Bestemmelse om, at ganske unge teologiske Kandidater ikke kan søge et saadant 1ste Klasses Embede, for hvilket der er fastsat en Løn af den Størrelse, der nu er nævnt fra flere Sider. Efter hvad jeg har set i Bladene, skal der i Øjeblikket i saadanne 1ste Klasses Embeder sidde hundrede og nogle og tyve unge Præster, som ikke opbærer 1ste Klasses Løn, fordi deres Alder er for lav dertil. Det betyder i Virkeligheden, at Præstestanden som Helhed ikke paa langt nær faar den Sum i Lønning, som den efter Lønningsloven skulde have. Vi har ønsket dette Forhold forandret, men det har vi ikke kunnet opnaa. Jeg nævner det kun, fordi jeg tror, at dette Forhold er uholdbart.